

сдружени съ Иракліевъ-тъ войскъ воеваха противъ Персіани-те, и понеже имъ Ираклій не дади заплащъ-тъ, вѣщахъ и дохода при Мохамета, и тъй-ка Мохаметъ съ оружїа-та распространи силъ-тъ-си: иска-же отъ Иракліа мѣсто за населяванѣ и прїе, и такъ оскои сичкъ-тъ Сирїѣ, и много другы мѣста на Римляни-те; умра же на шестстотанъ и тридесать и двѣ години по Хрїста, и тѣло-то му са закопа въ Мединѣ; остави наследникъ Абубекира; на тогова стана наследникъ Умаръ, кой-то подчини Дамаскъ, Египетъ, Персїѣ и Іерусалимъ, когато вѣше патріархъ Софронїй. Той Умаръ кѣто подчини Іерусалимъ, гробъ-атъ Божїй остави на Хрїстіани-те, а той зѣ Храмъ-атъ Соломоновъ за кланянѣ, когато кѣто са отчаа Ираклій, остави сичкъ-тъ Сирїѣ,

Глава 63.

За ученїе-то Мухаметово.

Мохаметъ написа сичко-то си ученїе въ Коранъ-атъ. Содержаемы-те въ него сѣ тїа: а) че е Богъ единъ самоличанъ, Кой-то е творецъ на нево-то и земля-та, и отмѣститель на лѣкавы-те. в) че Исусъ не е Богъ, но пророкъ, рожденъ отъ дѣва: и че са не е распналъ той, но другїй вмѣсто него: а той са вознесалъ на небо-то, отъ гдѣ-то ще да доди, за да увѣри ученїе-то си. г) че е Мохаметъ великъ пророкъ, пратенъ отъ Бога, да учи чловѣцы-те на спасителный-атъ пътъ. д) че